

Ο ΛΕΛΕΚΟΣ

Σὺν ἐγραφ' ἴστορίαις,
Γρίφους καὶ παροιμίαις
Δημόδεις καὶ πολίτικαις,
Τὴν πέννα παρατάει
Καὶ ρά μια τα πουλάει
Καὶ κάλτοις Μωραΐτικαις!

M. Lelekou

VARIATIONS

Έπιμένομεν εἰς τὸ Κήτημα τῆς Ναξίας σμύριδος, ὅφου πρόκειται μετ' ὄλγας ἡμέρας νὰ φημισθῇ νόμος παραχωρῶν ὄγδοηκοντα χιλιάδας τοιαύτης ἔτησιώς δυντὶ εὔτελεστάτης τιμῆς, καίτοι ὁ γνωστὸς ἐκ Βάρη οἰκονομολόγος ἀνεκάλυψεν ἐν αὐτῷ 74 τοῖς 0/0 ἀργύριον, ή ὁρθώτερον ἀργυρον.

Ἐπὶ τῆς τοιαύτης καταχρήσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐφιστώμεν τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς, ἐπειδὴ δὲ ὁ ἐφευρέτης μεγάλας παρέσχε τῇ πατρίδι ἐκδουλεύσεις προτίνομεν διὰ κοινοῦ ἔργου νὰ τῷ προσενεγκθῇ στέφανος ἐξ ἀργίλλου.

Ἡ μέλλουσα ἔθνικὴ Κυβέρνησις εἶναι γνωστόν, ὅτι θ' ἀνταρεῖψῃ τὸν ἀνδραῖο διορίζουσα τούτον εἰς τὴν κενὴν τῆς Πλουτολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πχνεπιστημίῳ.. ἔδραν (καὶ βράχος· δρα 'Ανθολογίαν Μ. Λελέκου).

Μᾶς εἶπον, δτὶ η ἀνακάλυψις δὲν ἦτα τυχεία.

Ο οἰκονομολόγος δστὶς ἐφεύρε καὶ «τὴν ποίησιν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς» καταγίνεται δὲ νὰ ἐφεύρῃ καὶ τὸ πηδάλιον τοῦ ἀεροστάτου ἐσκέφθη, ὅτι ἐὰν η Ναξία σμύρις περιεγένεται ἀργίλλιον θὰ ἦτο ἀναξία· λοιπὸν περιέχει ἀργύριον ή ὁρθώτερον (χρυσόμυκτε, κ. Πρωθυπουργέ,) ἀργυρον.

Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ συναδέλφου τοῦ κ. Χρατζῆ μέλλει νὰ ἔχῃ πανταχοῦ σπουδαίαν ἐπίδρασιν.

Ἡδη μανθάνομεν, ὅτι η Τερά Σύνοδος εἰς τὰς νεκρωσίμους ἀκολουθίας διέταξε νὰ ψάλλωσι:

— Παῦ ἡν χρυσός καὶ ὁ ἀργίλλος...

Μᾶς ἀστάλη ἐπιστολὴ—μετὰ τοῦ κάτωθι ποιήματος—ἐκ Ναξου διὰ τῆς ὁποίας γνωρίζουσιν ἡμῖν, ὅτι μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν πολυτίμων συστατικῶν τῆς σμύριδος σω-

ρηδὸν καταφθάνουσιν αὐτόθι ἐκ Καλλιφρονίας χρυσοθήροι. Οὐδεὶς πλέον καταγίνεται εἰς τὴν κατασκευὴν μιζίθρως καὶ πάντες εὐλογοῦσι τὸ δημόκα τοῦ συνδιδαλέου οἰκονομολόγου.

Η ΑΡΓΥΛΩ

•Αφειροῦται εἰς τὸν ἐκ Βάρη οἰκονομολόγον.

(Style M. Λελέκου.)

Ἐκ ἀρθρομαρίας ὑπερεκχειλίδος
δ.τι θέλει μᾶς γράφει
καὶ τὸ ἀργίλλιον μὴ γνωρίζωτε, ὃς εἶδος
ικλαμβάνει χρυσάρι.

Ἄτ τὸ ἀργίλλιον λέγης ἀργύριον,
πρᾶγμα ὅπερ ἐστὶ μεγαθήριον,
καὶ διαλέκτος διατί τὴν ἀργύρω,
ἡν μᾶς φέρει ἀπὸ κάτω καὶ γύρω,
σὰν λυαρίκο σκύλο,
τὰ μὴ λέγη ἀργύλω.

Όταν δὲ τὸ σὸν λάθος ὅρδε
ἔσχες ἔφος πολὺ σοβαρὸν
ἀπεγάσισα ὅποι δεῖ τὰ σὲ στείλω
γὰν τὰ λέγης δικαίως ἀργύλω
τὴν βαθύδροντα καὶ σύννοντα ἀργύρω
ἥτις ἐπεταῖς γύρω τριγύρω.
Καὶ γὰν δὲ αὐτά . . . σὲ οἰκτείρω.

T. Bozakakis

ΔΕΛΕΚΙΑ

Ἐξ ἀκοσ ἐκτιμήσαως πρὸς τὸν ἄλλογιμον ἡμῶν φίλον κ. Μιχαὴλ Λελέκον, δστὶς μετὰ τοσαύτης γλαφυρότητος μεταφέρει τὰ δημόδη ἀσματα εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀμα καὶ καθαρεύσουσαν ἐλληνικήν, ἡρχίσαμεν νὰ δημοσιεύσωμεν εἴτε ἀνέκδοτα τούτου προϊόντα, εἴτε ἀλλα περιλαμβανόμενα ἐν τῷ πρὸ πολλοῦ ἐκδοθείσῃ ἀθανάτῳ αὐτοῦ «Ἀνθολογίᾳ». Διότι δὲν ἐδημοσιεύσαμεν — ἐλλείψει χώρου — ἀρτίσαν τὴν περιβόητον «Ἀργύρω» δ. κ. Λελέκος ἔχολάθη καὶ μᾶς ἀπήντησεν εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν» ὡς ἔξτις:

•Μάθε ὅτι ἔχεις νὰ κάμης μὲ Μωραΐτικη κάλτσα· ξέρεις τι θὰ εἰπῃ Μωραΐτικη κάλτσα;

•Ἐχω ράμματα γιὰ τὴ γούνα σου.

Ρίμης πρῶτο.

Τὰ μυαλά σου καὶ μιὰ λέρα
μούειπε μιὰ φορὰ μιὰ χύρα,
καὶ ἀλλη μία μούειπε πάλι
σ' ἔχω χέλι, ρὲ τσακάλι..

Εἰς ἀπόντησιν τοῦ ἔξοργισθέντος ποιητοῦ ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν δημοσίᾳ, δτὶ ἐν τῷ μέλλοντι οὐδὲν ἔργον του θὰ περικόπτωμεν—διότι βλέπομεν καὶ ἡμεῖς τώρα τὸ βέβηλον τοῦ πράγματος—καὶ δτὶ δὲν ἔχομεν γοῦνα. Ως πρὸς τὰ